

С. Герберштајн директно пише да је Литва руска кнежевина. Тачније, он пише: Литва и Москва су две руске кнежевине на територији данашње Русије (тј. у XVI веку). Приметимо да на старим картама Сибир "погрешно" (како се данас сматра) почиње одмах иза Волге, на истоку. Граница Сибира је чак западније од Волге. То узгред потврђује назив града Симбирска на Волги. Тек касније је граница Сибира "отишла" на исток. Погледајмо титулу московског цара у чувеној посланици Ивана Грозног енглеској краљици Елизабети, која се чува у Лондону и чија фотографија је објављена у [418]. У титули "московског" цара УОПШТЕ СЕ НЕ НАЛАЗИ РЕЧ МОСКОВСКИ, а такође ни Владимирски, ни Новгородски. Набрајање почиње од Пскова: "Господар Псковски, и велики кнез Смоленски, Тверски, земље Черниговске, Рјазански, Полоцки, рос... (даље на фотографији недостаје половина речи - прим. аут.) и све Сибирске земље". На тај начин, у скалду са овом титулом, и Москва, и Владимир, и сва Волга заиста СПАДАЈУ У СИБИР.

7. Ко је, када и зашто изменио древну руску историју? Доба Ивана Грозног

Како и када се десила измена у нашем погледу на руску историју? Ко је то учинио, са каквим циљем и када?

У нашој историји постоји једна потпуна бела мрља. То је владавина Ивана Грозног. Читалац се сада чуди: како то, о Грозном се наводно зна врло много. Па ипак, од времена Грозног нема практично никаквих оригиналних докумената. И та чињеница је јако добро позната стручњацима (само се о томе у уџбеницима не пише). На пример, постоји доста повеља са печатима из доба московске династије од Ивана Калите до Василија III, оца Ивана Грозног. А у време Грозног ни помена о сличним повељама (в. [419]). Нема оригиналних докумената од Грозног. Ево потпуног списка сачуваних докумената: писмо Василију Прљавом, писма енглеској краљици, писма шведском краљу, писма аустријском императору (сва се ова писма налазе у архивама наведених земаља) и најзад, неколико молби Симеону Бекбулатовићу.

И то је све (в. [420])! Није сачувана ни чувена наредба о "опричнини". Многи историчари (што је читаоцу сигурно познато) сматрају да је Грозни боловао од шизофреније. Са традиционалног гледишта, његово деловање је заиста тешко објаснити другим разлозима. Општи утисак од његовог царствовања (у традиционалној верзији) је овај. Док Русију са свих страна нападају непријатељи, цар путује по земљи и растура је тј. ратује са сопственом државом и кажњава све војсковође који су се управо истакли у биткама са непријатељима. Наравно, све се може објаснити, али чак и традиционални историчари су принуђени да измишљају хипотезе о чудној шизофренији Ивана Грозног. Поседујући неограничену власт у земљи, Грозни због нечега повремено тражи заклетву од бољара, потврду своје власти из Константинопоља и чак се 1576. године по други пут "венчава на царство". Зашто? Историчари немају одговор. И више, у свом зрелом добу поставља над собом намесништво ("изабрану раду" тј. савет = Думу) и удаљава се од послова. Даље, после пери-